

2. Zakład obowiązany jest usunąć wadę w terminie uzgodnionym z zamawiającym, nie dłuższym jednak od połowy terminu ustalonego umową o wykonanie usługi.

3. Gdy wadę usunąć się nie da albo gdy z okoliczności wynika, że zakład nie zdoła ich usunąć w odpowiednim terminie, zamawiający może odstąpić od umowy lub żądać odpowiedniego obniżenia wynagrodzenia za usługę. Jednakże prawo odstąpienia od umowy przysługuje zamawiającemu tylko wtedy, gdy rzecz ma tego rodzaju wady powstałe w związku z wykonaną usługą, iż czynią ją niezdatną do użytku zgodnie z jej przeznaczeniem albo w znacznym stopniu obniżają jej wartość użytkową lub estetyczną.

4. Jeżeli stosownie do ust. 3 zamawiający odstępuje od umowy, zakładowi nie przysługuje zapłata za wykonaną usługę. Ponadto gdy wartość lub użyteczność rzeczy uległa zmniejszeniu, zamawiającemu przysługuje odpowiednie odszkodowanie.

5. Zdanie drugie ust. 4 odnosi się także odpowiednio do materiału zamawiającego, dostarczonego zakładowi dla wykonania usługi.

Rozdział 6.

Gwarancja.

§ 30. Zakład udziela gwarancji na usługi w zakresie i zgodnie z zasadami ustalonymi przez jednostkę zwierzchnią zakładu, a ponadto może udzielić gwarancji na inne usługi.

§ 31. Zakład jest związany gwarancją nawet w razie jej nieudzielenia, jeżeli w zawiadomieniu wywieszonym w lokalu zakładu podał informację o udzielaniu gwarancji na określonego rodzaju usługi lub jeżeli do udzielenia gwarancji był zobowiązany w myśl przepisów wydanych przez jednostkę zwierzchnią.

§ 32. Udzielenie gwarancji zobowiązuje zakład do usunięcia na własny koszt wad w wykonanej usłudze lub wykonania i dostarczenia innego przedmiotu wolnego od wad w zamian za przedmiot wadliwy, wykonany na indywidualne zamówienie, jeżeli wady ujawnią się w okresie ustalonym w gwarancji.

§ 33. 1. Termin gwarancji przedłuża się o czas, w ciągu którego zamawiający nie mógł korzystać z przedmiotu wskutek istnienia wady.

2. Jeżeli zakład dostarczył nowy przedmiot w zamian za przedmiot wadliwy, termin gwarancji biegnie na nowo.

§ 34. Przepisy §§ 28 i 29 stosuje się odpowiednio do gwarancji.

Rozdział 7.

Ceny usług.

§ 35. Jeżeli na usługę nie jest ustalona cena sztywna ani jej elementy, cenę usługi strony ustalają w umowie.

§ 36. Jeżeli na usługę obowiązuje ustalona przez właściwy organ cena maksymalna, zakładowi należy się ta cena, chyba że w umowie ustalono cenę niższą.

§ 37. 1. Jeżeli w umowie zastrzeżono, że przy wykonaniu usługi ma być zastosowana szczególna technologia, wymagająca dodatkowych czynności lub materiałów, albo że mają być użyte materiały o wyższej jakości od normalnie przyjętych, zakładowi przysługuje odpowiednia dopłata do ceny.

2. Dopłaty do ceny za szczególnie wysoką jakość usługi (usługa luksusowa) lub za krótszy termin wykonania (usługi ekspresowe) mogą być pobierane przez zakład tylko w wypadkach określonych przepisami szczególnymi i jeżeli zakład spełnił wszystkie warunki określone tymi przepisami.

§ 38. Jeżeli przy zawieraniu umowy nie da się przewidzieć ostatecznej ceny usługi, strony mogą ustalić w umowie cenę orientacyjną, a po wykonaniu usługi — cenę ostateczną na podstawie sporządzonej przez zakład kalkulacji. Cena ostateczna nie może przekraczać więcej niż o 10% ceny orientacyjnej.

§ 39. Do ceny usługi wykonanej w miejscu wskazanym przez zamawiającego można doliczać dodatki za dojazd lub doście pracowników w wysokości określonej przepisami szczególnymi, a w braku tych przepisów — w wysokości uzgodnionej między stronami.

Rozdział 8.

Kary umowne.

§ 40. 1. W razie niewykonania w terminie lub nienależytego wykonania umowy, zamawiającemu przysługują kary umowne na zasadach określonych w ogólnych warunkach umów (§ 20 ust. 4 i 5 oraz § 29 ust. 1).

2. Jeżeli wysokość szkody jest wyższa od kary umownej, strona uprawniona może żądać odszkodowania przekraczającego wysokość kary umownej.

Rozdział 9.

Przepis końcowy.

§ 41. W sprawach nie unormowanych niniejszymi ogólnymi warunkami umów stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego i inne przepisy prawa powszechnie obowiązującego.

351

OBWIESZCZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 listopada 1968 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1968 r. w sprawie zmiany statutu Państwowego Zakładu Ubezpieczeń (Monitor Polski Nr 21, poz. 133) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia

jednolity tekst uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń (Monitor Polski Nr 34, poz. 167), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych wymienioną na

wstępie uchwałą nr 122 Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1968 r. oraz zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Wymieniony w ust. 1 jednolity tekst uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r. nie zawiera § 4 tej uchwały oraz § 3 uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia

24 kwietnia 1968 r. w brzmieniu: „Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

3. Zgodnie z § 3 powołanej wyżej uchwały nr 122 Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1968 r. statut w brzmieniu podanym w załączniku obowiązuje od dnia 22 maja 1968 r.

Minister Finansów: S. Majewski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 23 listopada 1968 r. (poz. 351).

UCHWAŁA Nr 100 RADY MINISTRÓW

z dnia 18 marca 1960 r.

w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Nadaje się Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń statut, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Rada ubezpieczeniowa Państwowego Zakładu Ubezpieczeń powinna być powołana do dnia 31 maja 1960 r.

§ 3. Traci moc uchwała nr 939 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie nadania statutu Państwowemu Zakładowi Ubezpieczeń (Monitor Polski Nr A-95, poz. 1466).

Załącznik do uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1960 r.

STATUT PAŃSTWOWEGO ZAKŁADU UBEZPIECZEŃ

§ 1. 1. Państwowy Zakład Ubezpieczeń, zwany dalej „PZU”, jest państwowym przedsiębiorstwem ubezpieczeniowym, powołanym na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357 i z 1964 r. Nr 16, poz. 94) do organizowania i wykonywania działalności ubezpieczeniowej i działalności zapobiegawczej.

2. PZU działa według zasad rozrachunku gospodarczego.

3. PZU posiada osobowość prawną.

4. PZU jest uprawniony do używania godła państwowego oraz pieczęci urzędowej.

5. Siedzibą PZU jest m. st. Warszawa.

§ 2. Do zadań PZU należy:

- 1) organizowanie ubezpieczeń majątkowych i osobowych;
- 2) rejestracja obowiązkowych ubezpieczeń;
- 3) zawieranie umów ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych;
- 4) ustalanie oraz wypłata odszkodowań i świadczeń;
- 5) prowadzenie działalności zapobiegawczej i współdziałanie w tym zakresie z odpowiednimi instytucjami i organizacjami oraz prowadzenie badań i analiz co do przyczyn powstawania szkód;
- 6) tworzenie ze składek ubezpieczeniowych odpowiednich funduszy na wypłatę odszkodowań i świadczeń oraz na zapobieganie powstawaniu szkód losowych;
- 7) prowadzenie badań ekonomicznych w zakresie potrzeb ubezpieczeniowych gospodarki narodowej oraz metod i form obsługi ubezpieczeniowej;
- 8) popularyzacja i propaganda ubezpieczeń;
- 9) zarządzanie majątkiem PZU;
- 10) wykonywanie innych zadań i czynności z zakresu ubezpieczeń, zleconych przez Ministra Finansów.

§ 3. Stosunek pracy pracowników PZU podlega ogólnym przepisom ustawodawstwa pracy.

§ 4. Na czele PZU stoi naczelny dyrektor, który kieruje działalnością PZU i jest za nią odpowiedzialny.

§ 5. 1. Do zakresu działania naczelnego dyrektora PZU należy:

- 1) ogólne kierownictwo działalnością PZU;
- 2) przedstawianie radzie ubezpieczeniowej wniosków i materiałów w sprawach objętych porządkiem obrad rady;
- 3) wykonywanie uchwał rady ubezpieczeniowej;
- 4) decydowanie we wszystkich sprawach określonych w § 2, nie należących do kompetencji rady ubezpieczeniowej;
- 5) przewodniczenie obradom rady ubezpieczeniowej;
- 6) ustalanie regulaminu organizacyjnego PZU;
- 7) ustalanie etatów osobowych PZU według zasad określonych przez Ministra Finansów;
- 8) reprezentowanie PZU na zewnątrz.

2. Naczelny dyrektor jest zwierzchnikiem wszystkich pracowników PZU. Wynikające z tego tytułu uprawnienia co do przyjmowania, zwalniania i awansowania pracowników jednostek terenowych, z wyjątkiem zastępców dyrektorów oddziałów oraz naczelników wydziałów w tych oddziałach, naczelny dyrektor PZU może przekazywać dyrektorom oddziałów.

§ 6. Zastępcy naczelnego dyrektora działają w zakresie spraw ustalonych przez naczelnego dyrektora. W razie nieobecności naczelnego dyrektora funkcje jego wykonuje wyznaczony przez niego zastępca.

§ 7. 1. Rada ubezpieczeniowa składa się z przewodniczącego oraz powołanych przez Ministra Finansów członków rady ubezpieczeniowej po jednym spośród kandydatów przedstawionych przez prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz przez Ministra Górnictwa i Energetyki, Ministra Przemysłu Lekkiego, Ministra Gospodarki Komunalnej, Centralny Związek Kółek Rolniczych, Naczelną Radę Spółdzielczą i Polską Akademię Nauk.

2. W wypadkach uzasadnionych rozwojem ubezpieczeń na określonych terenach lub w określonych dziedzinach,

a gdy chodzi o ubezpieczenia osobowe — w określonych środowiskach, Minister Finansów może powołać członków rady ubezpieczeniowej spośród innych osób niż wymienione w ust. 1.

3. W razie odwołania członka rady Minister Finansów powołuje na jego miejsce kandydata przedstawionego przez instytucję, która przedstawiła członka odwołanego. Nowy członek rady pełni swe funkcje do końca bieżącej kadencji rady.

§ 8. Członkom rady i komisji powoływanych przez radę przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniach rady i komisji, którego wysokość określi Minister Finansów. Członkom rady i komisji przybywającym na posiedzenia spoza Warszawy przysługuje ponadto zwrot kosztów podróży według zasad obowiązujących dla pracowników państwowych.

§ 9. 1. Zadania PZU określone w statucie wykonują komórki organizacyjne centrali PZU oraz jednostki organizacyjne PZU w terenie.

2. Podstawowymi komórkami organizacyjnymi centrali PZU są biura. Podział na podstawowe komórki organizacyjne zatwierdza Minister Finansów.

3. Jednostkami organizacyjnymi PZU w terenie są:

- 1) oddziały wojewódzkie PZU i oddziały PZU dla m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 2) podległe oddziałom określonym w pkt 1:
  - a) inspektoraty powiatowe i miejskie,
  - b) oddziały powiatowe i miejskie, tworzone zamiast inspektoratów wtedy, gdy poza obsługą ubezpieczeń na terenie właściwych im powiatów lub miast wykonują określone zadania z zakresu obsługi ubezpieczeń w innych powiatach albo gdy utworzenie tych oddziałów jest uzasadnione znacznym rozwojem ubezpieczeń w powiecie lub mieście,
  - c) oddziały i inspektoraty specjalistyczne — tworzone do obsługi określonych grup ubezpieczeń;
- 3) podległe centrali PZU:
  - a) Oddział Opracowań Maszynowych wraz z tworzonymi w miarę potrzeby w ramach tego Oddziału stacjami opracowań maszynowych,
  - b) Oddział Ubezpieczeń Specjalnych.

4. Zasady dotyczące tworzenia i zakresu działania inspektoratów powiatowych, miejskich i specjalistycznych oraz oddziałów powiatowych, miejskich i specjalistycznych podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Finansów. Podział podstawowych komórek organizacyjnych centrali PZU i terenowych jednostek organizacyjnych PZU na komórki organizacyjne wewnętrzne (wydziały, referaty, stanowiska pracy) oraz zakres ich działania określa regulamin organizacyjny PZU, ustalony przez naczelnego dyrektora PZU.

5. Tworzenie jednostek organizacyjnych, o których mowa w ust. 3, należy do naczelnego dyrektora PZU.

§ 10. 1. Na czele biur centrali PZU stoją dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez naczelnego dyrektora PZU.

2. Do podejmowania decyzji w określonych sprawach z zakresu działania centrali PZU naczelny dyrektor PZU może upoważnić swoich zastępców oraz dyrektorów biur centrali PZU.

§ 11. 1. Na czele oddziałów stoją dyrektorzy oddziałów.

2. Dyrektorów oddziałów wojewódzkich oraz oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi powołuje i odwołuje naczelny dyrektor PZU po zasięgnięciu opinii prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

3. Dyrektorów oddziałów powiatowych i oddziałów miejskich oraz dyrektorów oddziałów specjalistycznych powołują i odwołują dyrektorzy oddziałów wojewódzkich (oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi), za zgodą naczelnego dyrektora PZU.

4. Dyrektorów Oddziału Ubezpieczeń Specjalnych i Oddziału Opracowań Maszynowych oraz kierowników stacji opracowań maszynowych powołuje naczelny dyrektor PZU.

§ 12. Na czele inspektoratów powiatowych, miejskich i specjalistycznych stoją kierownicy powoływani i odwoływani przez dyrektorów oddziałów wojewódzkich (oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 13. 1. Oddziały powiatowe (miejskie) i inspektoraty powiatowe (miejskie) oraz oddziały i inspektoraty specjalistyczne wykonują bezpośrednią obsługę ubezpieczeń.

2. Naczelny dyrektor PZU może zlecić oddziałom powiatowym (miejskim) i inspektoratom powiatowym (miejskim) wykonywanie określonych czynności na terenie kilku powiatów (dzielnic).

§ 14. 1. Do składania oświadczeń w imieniu PZU w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest łączne działanie dwóch uprawnionych osób, z tym że w sprawach dotyczących ubezpieczenia obowiązkowego lub stosunku pracy wymagane jest działanie jednej uprawnionej osoby.

2. Osobami uprawnionymi (ust. 1) są:

- 1) naczelny dyrektor PZU, jego zastępcy i pracownicy PZU upoważnieni na piśmie przez naczelnego dyrektora;
- 2) dyrektorzy oddziałów wojewódzkich, oddziałów dla m. st. Warszawy i m. Łodzi, dyrektorzy oddziałów specjalistycznych, dyrektor Oddziału Opracowań Maszynowych i pracownicy upoważnieni na piśmie przez dyrektora oddziału — w zakresie działalności oddziału;
- 3) dyrektorzy oddziałów powiatowych (miejskich), kierownicy inspektoratów powiatowych (miejskich) i specjalistycznych oraz stacji opracowań maszynowych, a także pracownicy tych jednostek organizacyjnych — upoważnieni na piśmie przez dyrektora oddziału.

3. Oświadczenia PZU wymienione w ust. 1 podpisują uprawnione osoby pod pieczęcią PZU.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają praw i obowiązków głównych księgowych PZU.

§ 15. Prawa i obowiązki głównych księgowych PZU określa Minister Finansów na wniosek naczelnego dyrektora PZU.

352

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 22 listopada 1968 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych norm branżowych.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące normy branżowe (BN):